

Gør storkonflikten effektiv!

DET KSL. BIBLIOTEK
12. MAR. 1986
SMAATRYKKER

Mød et regeringsindgreb med udvidelse af strejker og aktioner!

Der arbejdes på højtryk for at afslutte storkonflikten gennem et regeringsindgreb eller et råddent forlig, som skal bevæge sig indenfor VCQM-regeringens løndiktat på 2-3%. Det vil sige for endnu en minusoverenskomst med reallønsfald og sænkning af levestandarden for det store flertal til følge! Samtidig med at kapitalisternes profitter aldrig har været større og overskuddet er vokset fra år til år, mens livremmen er blevet strammet om arbejderne. Men denne gang vil vi se resultater! Derfor må vi gøre den igangværende konflikt effektiv! Derfor må et regeringsindgreb mødes med en udvidelse af strejker og aktioner!

For en aktiv og effektiv kamp!

LO-toppen har intet gjort for at mobilisere til en effektiv storkonflikt. Tværtimod har man under forhandlingerne i forligsinstitutionen vist sin vilje til at sælge ud af vores krav og udtalt, at man vil være tilfreds med »noget i den retning«, som forligsmanden fremlagde i sin »skitse«. Det socialdemokratiske LO er indstillet på at acceptere et regeringsdiktat med protester i ord, men uden at sætte handling bag – eller tilmed et nyt råddent kompromis. Derfor har man forberedt en kortvarig og topstyret »kolonihavestrejke« som den, som fandt sted i 1973.

Men skal de centrale krav, som hele arbejderklassen er samlet om, kæmpes igennem, kan der kun ske ved, at alle deltager aktivt, ved at alle strejkende og lockoutede kæmper effektivt med og ved, at hele arbejderklassen, fra de arbejdsløse til de offentligt ansatte, støtter kampen og holder sig klar til at gå med i aktiv konflikt.

— Der må holdes møder på arbejdspladserne hver dag for at diskutere og tilrettelægge nye kampskridt. Konflikten kan ikke overlades til LO-toppen, for det betyder nederlag.

— Der må holdes møder i fagforeningen mindst én gang om ugen. Det må være en beslutningsdygtig generalforsamling, hvor medlemmerne kan afgøre sagerne. Der må sørges for, at strejkeunderstøttelsen skal hentes i fagforeningen, så alle strejkende kommer dér.

— Der må nedsættes forskellige aktivitetsudvalg på arbejdspladser og i tilknytning til fagforeningen.

— Der må organiseres blokader mod enhver form for skruebrækkeri og strejkeramte fabrikkers lagre må blokeres, politiindblanding mødes med arbejdsnedlæggelser og modstand.

Vend!

— Den faglige opposition må videreudvikle sit samarbejde og koordinationen på tilidsmandsmøder og stormøder, som omfatter alle de kæmpende, hvad enten de er i konflikt, indtil videre i arbejde eller arbejdsløse. Og de må organiseres på byplan, i et kvarter eller indenfor en branche eller lignende.

— De arbejdsløse må inddrages i kampen, ligesom de øvrige på det private område eller de offentligt ansatte, som senere står for tur. De må støtte den kamp, som føres nu, for denne kamp er afgørende for alle. Disse grupper må forberede en aktiv kamp ved et lovindgreb eller ved senere udvidelse af konflikten.

Afvis regeringsindgreb gennem optrapning af kampen!

Næppe havde forligsmanden erklæret skuespillet i forligsinstitutionen for brudt sammen, før de åbent borgerlige partier og Socialdemokratiet begyndte at fable om »indgrebet«, som skulle stoppe kampen. Schlüter-regeringen står parat til at fyre et overenskomstdiktat af indenfor den ramme på et par procent, han selv har lagt. Der spekuleres i en kortvarig konflikt, der kan gøre indhug i strejkekasserne og samtidig ved et folketingsdiktat gennemtvinge endnu en reaktionær minusoverenskomst. Eventuelt tilmed i forbindelse med gennemførelse af andre elementer i den sorte, reaktionære krisepolitik vendt mod arbejderklassen som helhed og særligt hårdt ramte grupper, i særdeleshed de arbejdsløse.

Men hverken en sådan reaktionær kriselovgivning eller et indgreb, som baserer sig på den skitse, forligsmanden forelagde DA og LO imødekommer på nogen måde vore krav. Også forligsskitzen betyder et kæmpe reallønsfald. En arbejdstidsforkortelse på 1 ½ time, der skulle være den store åbenbaring, er uden nogen form for lønkompensation og gøres betinget af indførelse af arbejdsgivernes »fleksible arbejdstid«. Det betyder, at arbejdskøberne vilkårligt kan tvinge os til at arbejde mere end 40 timer om ugen *uden* overtidsbetaling. Og forhøjelsen af mindstebetalingen fra 49 til 54 kroner er så ubetydelig, at den ikke engang kan sikre de lavtlønnedes realløn i perioden. Ifølge skitsen skulle alle andre LO-arbejdere ikke få nogen forhøjelse af de generelle timelønssatser. Og dyrtidsreguleringen, der tidligere udgjorde 50% af de lavtlønnedes lønstigning, er effektivt fjernet. Skitsen stiller de offentligt ansatte endnu dårligere. Ikke endgang den minimale arbejdstidsforkortelse er inde i billedet her.

Skitsen må fjernes som forhandlingsgrundlag. Og et regeringsindgreb på basis af denne eller en anden minusplan *må øjeblikkelig mødes med omfattende arbejdsnedlæggelser og demonstrationer, med en altomfattende udvidelse af kampen, så det kapitalistiske Danmark kan få arbejderklassens svar på deres kyniske diktat.* Ved et indgreb vil LO gå i brechen for genoptagelse af arbejdet. *Men fortsæt kampen og tving dem til at holde strejkekasserne åbne.*

Husk: Vi kæmper for:

- ★ **35 timers arbejdsuge med fuld lønkompensation og uden tempoopskruning!!**
- ★ **Fuld dyrtidsdækning!**
- ★ **Højere løn – 65 kroner som mindstebetaling!**

DKP/ML

Marxistisk-Leninistisk Parti
Griffenfeldsgade 26, 2200 Kbh. N
TH. 01 - 37 26 86